

ti erroris inuoluere. Tales profectò tunc ludi dei fuere, qui cum putarentur scripturarum lucem habere, seq; arbitrarentur stellas esse, secundum promissionem quæ facta est ad

Genes. 15. Abraham dicendo, Suscipe cælum & numenta stellas si potes, sic erit semen tuum, cauda draconis antiqui colligati, tracti sunt in terram, quando in iracundia terræ loquentes,

Ioan. 11. dixerunt, Interficiam us eum, ne forte veniant Romani, & tollât nostrum & locum & gentem. Has ergo stellas intuens, obscuratur, inquit, stellæ, caligine eius. Quomodo hoc dixit? Nimirum non tam voce, quam factò mirabili, ubi crucifixus illo à sexta hora tenebræ factæ sunt super vniuersam terram,

Matth. 37. vsque ad horam nonam. Hoc etenim signo dicebatur eis, quod lucem perderent, relinquendi in tenebris, in profundo ignorantie veritatis. Vnde Apostolus: Nolo enim, inquit, vos ignorare fratres mysterium hoc, vt non sitis vobismetipsis sapientes, quia cecitas ex parte contigit in Israel. Et subinde. O altitudo diuitiarum sapientie & scientie dei, quam incomprehensibilia sunt iudicia eius, & inuestigabiles viæ eius. Quis enim cognouit sensum domini, aut quis consiliarius eius fuit?

Roman. 11.
Esa. 64.
1. Cor. 2.

Quod crux Christi illa fuerat statera, in qua spirans ille, vinam, inquit, appenderetur peccata mea, quibus iram merui, &c.

CAPVT VIII.

Psal. 84. **I**ste viæ inuestigabilis sapientie dei erant misericordia & veritas, siue misericordia & iudicium, & hoc agebat in illa passione Christi hic spiritus sapientie, quatenus misericordia super exaltaret iudicium, nemine cognoscente principum tenebrarum, aut principum huius seculi, qui illam crucifixerunt. Hoc, inquam, agebat hic spiritus sapientie, quatenus librata equitatis statera, plus poenarum de humano genere sumptum appareret, quam culpa meruisset, atque ita mutari iam sententiam antiquæ damnationis, ratio iusta postularet, rationabilis iustitia non negaret. Hoc suspirans in illo beato Iob eiusdem sapientie spiritus, pro nobis omnibus dicebat. Vtinam appenderetur peccata mea quibus iram merui, & calamitas, quam patior in statera, quasi harena maris hæc grauior appareret. Quomodo autem hoc fieri posset? Quomodo calamitas humani generis peccatis eius grauior appareret, nisi vt plures fierent damnati, quam rei, plures puniti, quam auctores siue heredes peccati? Hoc ergo mira & laudabili arte spiritus sapientie agebat. In eo quod Christus ad mortem tradebatur, qui peccatum non fecerat, ibi erat crux, statera patris, habens disposita hinc in lance iudicij peccata mundi, inde in læce misericordie calamitatem generis humani. Vicit pondere calamitas in læce misericordie, lancem quæ sustollens iudicij, peccata decussit in profundum maris. Cur hoc? Videlicet

Iob. 6.

quia plures erant damnati, quam rei, plures, inquam, puniti, quam qui merebantur puniri. Vnus abundabat in numero damnatorum, vnus supererat Christus, damnatus nõ reus, punitus, & causam non habens cur puniretur. Huius dolentis passio, totius generis humani doloribus iustis iniuste superaddita præponderauit, quasi massa harenaria, grauiorq; fuit calamitas mundi, quam eiusdem peccata, ac proinde misericorditer quidem nostra, id est, damnatorum suscepta est causa. sed iuste mutata, quæ fueramus damnati sententia. Laus igitur huic sapientie spiritui, cuius tali artificio factum est, vt iuste hostis vniuersos perderet, dum admittitur ad vnũ, qui morti nihil deberet.

Quomodo in illo homine hæc sapientia diuina sit & filij stultitie, & quod pro illo dictum sit, qui deridetur ab inimico suo, sicut ego.

CAPVT IX.

Interea deridetur tanta sapientia, deridetur, inquam, à filijs stultitie, sibi met incitem applaudentibus, velut qui astute & effaciter inhiati fuerint sanguini, abscondendo contrainfontem tendiculas, atq; alterutrum dicentibus. Deglutiamus eum sicut in fernus viuentem, & integrum quasi descendem in lacum, omnem pretiosam subtilitiam reperiemus. Derisores eorum legimus, audiuius. Expuerunt in faciem eius, colaphis eum ceciderunt, palmas ei in faciem derunt, harundine nihilominus caput eius percusserunt, & genu flexo salutantes, dixerunt, Aue rex Iudæorum. Sed & cum ita crucifixissent eum, amplius illudebant dicentes: Vah qui destruis templum dei, & in triduo reedificas illud. Salua te metipsum. Item: Alios saluos fecit, seipsum nõ potest salui facere. Si rex Israel est, descendat nũc de cruce, & credemus ei. Hoc modo deridebant eum stulti filij stultorum. Sed ecce iam in isto dicebat, iste consolatorius spiritus sapientie pro illo. Qui deridetur ab amico suo sicut ego, inuocabit deum & exaudiet eum. Deridetur enim iusti simplicitas. Lampas cõtempta apud cogitationes diuitum parata ad tempus statutum. Abundant tabernacula prædonum, & audacter prouocant deum cum ipse dederit omnia in manibus eorum. Nimirum interroga iumenta, & docebunt te, & volatilia cæli, & indicabunt tibi. Loquere terræ, & respõdebit tibi, & narrabũt pisces maris. Quis ignorat, quod omnia hæc manus domini fecerit, in cuius manu anima omnis viuens & spiritus vniuersæ carnis hominis? Nonne auris verba diiudicat, & fauces comedentis saporem? In antiquis est sapientia, & in multo tempore prudentia. Apud ipsum est sapientia & fortitudo, ipse habet consilium & intelligentiam. Si destruxerit, nemo est qui ædificet, & si incluserit hominem, nemo est qui aperiat. Si continuerit aquas, omnia siccabuntur. Et si emiseric eas, subuertent

Prouer. 1.
Matth. 26.

Matth. 27.
Marci 15.
Ioan. 19.
Matth. 27.
Marci 15.
Verba Iob in persona Christi.
Iob 12.